

כְּשֶׁעָצוּב לִי / שלומית כהן-אסיף

אִמְרָתִי לְאִמָּא: "עָצוּב לִי!"
"לָךְ תִּשְׁקֶה אֶת הָעֵצִיצִים,"
אִמָּא אָמְרָה.
הִשְׁקִיתִי
וְלֹא עָזַר
הָעָצֵב לֹא עָבַר.

אִמְרָתִי לְאָבֶא: "עָצוּב לִי!"
"אֲז תִּשְׁיֹר שִׁירִים," אָבֶא אָמַר.
שָׂרָתִי
וְלֹא עָזַר
הָעָצֵב לֹא עָבַר.

אִמְרָתִי לְסָבֶא: "עָצוּב לִי!"
סָבֶא לָטַף לִי אֶת הַצָּוָר,
"סִפֵּר מֵה קָרָה,
"אֵל תַּחֲסִיר דְּבָר."
וְהָעָצֵב עָבַר.